

N:o 195.

Af herr **T. W. Forsell**, om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående vissa grunder vid utarbetande af ny bevillningslagstiftning.

Uti statsrådsprotokollet för den 14 dennes rörande inkomstberäkningen, sidan 16, angifves såsom ny inkomstkälla, att genom nådiga kungörelsen af den 2 december förlidet år bevillningen för jordbruksfastighet blifvit höjd från 3 till 6 öre för fulla ett hundra kronor af taxeringsvärdet, och berörda nådiga kungörelse stadgar uti § 1. — — — — — Denna bevillning utgår:

a) för jordbruksfastighet med sex öre för hvarje fulla ett hundra kronor — — — — — af uppskattningsvärdet.

Häraf ledes allmänheten lätt till den uppfattning, att jordbruksfastigheterna äro, såsom fastigheter betraktade, högre beskattade än andra fastigheter, för hvilka bevillning utgår med endast 5 öre för hvarje fulla ett hundra kronor af taxeringsvärdet.

Detta är emellertid ingalunda förhållandet, ty 6:te öret representerar den skatt, som egaren af jordbruksfastighet skall utgöra för jordbruksnäringen, såsom näring, hvilken i sig innefattar produkten af jordbruksnäringssidkarens eget arbete och det för näringens bedrivande nödiga rörelsekapital.

Ehuru jag ingalunda gillar den princip, hvarefter denna inkomstskatt nu skall uttagas och ej heller nu vill yttra mig om lämpligheten eller olämpligheten af den ena eller andra skatteprincipen för uttagande af inkomstbevillning af nyssnämnda näring, anser jag likväl, att hvilken princip som än härför fastslås, skattelagarne, på grund af hvilka antagna principer

skola tillämpas, böra så affattas, att de skattskyldige kunna sjelfva bedöma, hvarför de erlægga dem påförda skattebelopp, och icke, som nu kommer att ske, så länge ofvan angifna lagrum eger bestånd, skattefaktorer af sådan betydelse som jordbruksnäringen och dess rörelsekapital må undangömmas bland jordbruksfastighetsbevillningen.

Med stöd af hvad jag nu anført får jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte besluta aflåta skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran, att — vid utarbetande af de nya skattelagarna, hvilken skatteprincip som än kommer att fastslås för uttagande af bevillning för jordbruksnäringen — berörda lagar måtte om möjligt så affattas, att de *tydligt* angifva, *särskildt* den bevillning, som skall utgöras för *jordbruksfastighet* och *särskildt* den bevillning, som skall utgöras för inkomst af *jordbruksnäringen*.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 28 januari 1893.

T. W. Forsell.
